

טמונה בפרשה

אהלי נח - קזוקיק

פנינים

"וגודל אחד לעזאזל"

כתב האבן עזרא: 'ואם יכולת להבין הסוד שהוא אחר מלת עזאזל תדע סודו וסוד שמו כי יש לו חברים במקרא, ואני אגלה לך קצת הסוד ברמז: בהיותך בן שלשים ושלש תדענו'. ועמלו המפרשים לפרש את דבריו הסתומים: א. הסוד שהוא אחרי אותיות 'עזאזל' הן 'סוכות' (בסדר הא' ב') ונכתב מלא ע"פ 'אם למקרא' שהמילים הולכות אחר הגייתן ("יש לו חברים במקרא"), ורומז לפרק ל"ג (33) בחומש בראשית ששם כתוב על פירוד עשו ויעקב: "וישב ביום ההוא עשו לדרכו שעירה: ויעקב נסע סכתה" שנפרדים מעשו ונותנים לו את חלקו, ויעקב נוסע סוכתה - להסתופף תחת כנפי השכינה ביום הכיפורים ובסוכות. (ר' יוסף מינצברג) ב. הרמב"ן ביאר את דברי הא"ע באריכות, וכתב בין היתר שהשעיר - זה עשו. "את כל עונותם" - עונות תם, של יעקב איש תם, ומבואר בפרקי דר"א שהיו נותנין לסמא"ל שוחד ביוה"כ שלא לבטל את קרבנם... אמנם, אף דברי הרמב"ן לא נהירים ומפרשי הרמב"ן ניסו לבאר את דבריו בעצמם. אחד מהם ביאר שהכוונה לכך שהסוד הוא במילה עזאזל עצמה שמורכבת מן המילים 'עז - אזל (הלך)' שהשעיר הולך לכוחות הטומאה כמו שרואים בעוד ל"ג פסוקים: "ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אשר הם זנים אחריהם" - שאף השדים וכחות הטומאה קרואים 'שעירים'. (ע"פ יקב אפרים) ג. בצורה דומה פירשו בעלי התוספות ב'דעת זקנים', שהכוונה לחלק את המילה "לעזאזל" רק שביארו ש'יש לו חברים במקרא' כמו המילה 'גל-עד' שמורכבת ממילה ראשונה ('גל') השווה ל33. (ויש שביארו מדוע בחר הא"ע דווקא במילה זו ולא במילה מחוברת אחרת מהתורה: כי רצה מקום שמשמשים בו בלע"ז בתורה כמו אצלנו 'אזל' ושם הרי כתוב 'גור שהדותא'). ד. רוח הטומאה היא מקליפתו של בלעם שכתוב (סנהדרין קו): שמת בגיל 33. ועליו כתוב 'וישת אל המדבר פניו' ורמז לכך ששאב את כח טומאתו מעזאזל. (אבי נור ועוד) והוסיף האדמו"ר ממדוץ' שאם ניקח את הגימטריא של האותיות שאחרי שמו: 'עזאזל' - 'פחבחה' (138) ונוסיף את הגימטריא של המילוי בלבד של 'עזאזל' - 'ין'לף'יןמד' (334) נקבל יחד 472 שזה בדיוק 'בלעם בן בעור'! ויש שביארו בפשיטות שמיד אחרי המילה "לעזאזל" באות המילים "מעמד חי" (142) כמנין 'בלעם'. ה. הכוונה בפשיטות שניתן לרדת לעומק סודות השעיר לעזאזל רק בגיל 33. (יעב"ז) ו. הגימטריא של האותיות שאחרי שמו: 'עזאזל' - 'פחבחה' (138) שזה 'חמץ', והאותיות אחרי 'מדבר' הן 'נגהש' (כמובן אותיות הסביבון בחו"ל - אך נשאיר זאת לפעם אחרת, אי"ה) שזה 'נחש' (358). שע"י השעיר לעזאזל מבערים כליל את החמץ - הוא היצר הרע, הנחש. (חת"ס) ז. יעקב אבינו נקרא 'שלשים ושלש' כי השלים למנין ל"ג בפרשת ויגש, כי שהשעיר בא לשחד שרו של עשו שלא יקטרג על בני יעקב. (אבי עזר) ח. תדע סודו כשיבנה ביהמ"ק, שכתוב עליו (יחזקאל מא,ו) 'הצלעות צלע אל צלע שלוש ושלשים פעמים'. ט. עוד פירושו רבים שהעניין רומז לל"ג (33) בעומר בדרכים שונות (הזוהר הק' שמבטל הטומאה, אהרן שמבטל קליפת 'נוגה' (קרן ישועה), ועוד).

"לא תעשו עול כמשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול, בצדק תשפט את עמיתך"

יש לבאר מדוע שינה הפסוק ועבר מלשון רבים בהתחלה (לא תעשו) ללשון יחיד בסוף (לא תשא, לא תהדר, בצדק תשפט). וניתן לומר, שהמילים: "לא תעשו", מוסבות על בעלי הדין, שלא יעשו עול במשפט ולא יטענו טענות שקריות, כדי שלא יגרמו לדיין, אשר דן הוא רק לפי הטענות שהוא שומע, שיוציא פסק דין אינו צודק. ולאחר מכן, אם בעלי הדין אינם עושים עוול בטענותיהם, יכול הדיין לקיים "בצדק תשפוט את עמיתך". (מלא העומר)

"ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וחי בהם"

הגמרא (יומא פה): דורשת: "וחי בהם ולא שימות בהם". ויש לבאר, שהרי בג' עבירות אנו אומרים 'הרג ואל יעבור', וביניהן גל"ע, ומדוע דווקא כאן בפרשת עריות נלמד ונדרש שפיקוח נפש דוחה את התורה? ויש לומר: א. מכל מקום הפסוק הזה נדרש בעוד מקומות לעניין תלמוד תורה באופן כללי ולא דווקא על העריות. (נצי"ב) ב. דווקא בפרשת העריות התורה מזהירה שבכל התורה אינו כן, אלא, אם ביכולתך להציל נפשך ובחרת למות בכל אופן - הרי זה כמאבד עצמו לדעת. (דבש לפי) ג. כדי שלא נחשוב לתלמוד מעריות ק"ו לכל התורה. ד. לתלמוד שהמסור נפשו על העריות הוי מיתתו כחיותו. ה. מדובר במקרה שלא צריך למסור נפשו על העריות. ו. לרמזו שרצח חמור מעריות, שאם יכול למנוע רק אחד מהדברים ימנע את הרוצח ולא את הנואף. ז. "האדם" - מרבה נכרים וקטנים, שלא מצווים על קידוש ד' לפי כמה מפרשים. ח. המתגבר על תאוותיו יזכה לאריכות חיים מיוחדת. (ע"פ תשובות הקוראים ל'שאלה לשלחן השבת' ע"ח)

לסדר את הפרשה

לפניכם רשימה (ועלי הפרשה 2271) של
לזכור מסדר הגמרא לפי סדר ההגמרא
בפרשה. כפי ציור, לקבל מהאותיות אל
מסוף הפרשה.

- ה. מתנות עניים בשדה
- ה. קדושת ישראל והשבת
- י. איסורי עריות
- י. מצוות כיסוי הדם
- י. דין פיגול
- י. איסורי עוול בפה ובממון
- כ. דיני כלאים
- ל. איסור ע"ז וכישוף
- ל. מצוות שבין אדם לחברו
- ל. עינוי יום הכיפורים לדורות
- מ. דין שפחה חרופה
- מ. איסור לעשות כמעשי הגויים
- מ. עונשי איסורי עריות
- נ. איסור אכילת דם
- ע. דין ערלה ורבעי
- ר. איסורים ממעשי הגויים
- ש. איסור שחוטי חוץ
- ש. איסור הקרבת חוץ
- ש. סדר עבודת אהרן ביוה"כ

שאלה לשולחן השבת

"וכלפני עור לא תתן"

מכשוכ

יש לבאר מדוע יש מצוה מיוחדת שלא להכשיל אחרים, והרי אנו ממילא חייבים בכך מדין ערבות, או שאפשר להבין זאת בקל וחומר ממצות תוכחה שיש להפריש את האדם מלעבור עבירות ובוודאי שיש להימנע מלהחטיא בכוונה?

מלך השאלה הינה אהרן ביון

210 שאלה השבוע

תן לאלה את גשונותיכם להפריש

(2732) הקדוה, אמ יש(א),

210 אכזב מן

הגשונות וזבזב כאלה.

העלון מוקדש לע"נ
מרת מלכה ב"ר אברהם
ת.נ.צ.ב.ה.

ישנו ביקוש רב בבתי כנסת ברחבי הארץ לקבל את העלון לקהילה שלהם.
זו ההזדמנות שלכם לזכות בהצעת תורה: ניתן לתרום:
1. בהעברה לבנק לאומי (10) סניף 905 חשבון 5055271, ע"ש 'ביון'. 2. לשלוח שיק למערכת.

טמונה בפרשה

אהרן אהרן - קדושים

חידון א' ת' אחרי מות

הגשמה לכל שאה אגילה באור המופיעה בראש השורה.

- א. הכהן הגדול הראשון
- ב. בפר כזה בא אהרן אל הקדש
- ג. הכהן הגדול עורך ביוה"כ על שני השעירים
- ד. כך שוחקים את הקטורת של יוה"כ
- ה. כך עשה הכהן הגדול עם דם הפר והשעיר
- ו. " ___ בעדו ___ ביתו"
- ז. מעבודות הדם ביום הכיפורים
- ח. מוקטר להשי"ת
- ט. אהל מועד שוכן עם בני ישראל בתוך ___
- י. כשיוצא הגורל להשם ביד זו, זה סימן לברכה
- כ. עונשו של המחלל את יוה"כ
- ל. מה כתוב על הגורלות?
- מ. בעזרתה לוקחים גחלים מן המזבח
- נ. אם אוכלים אותה נטמאים
- ס. מעשה הכהן הגדול לפני השחיטה
- ע. את השעיר המשתלח שולחים בידי איש ___
- פ. עליה מזים מדם הפר והשעיר
- צ. מדיני יום הכיפורים, ובכך נדמים למלאכים
- ק. אף שם שמים מדם הפר ומדם השעיר
- ר. כך מוזכרת בלשון הכתוב טבילה במקוה
- ש. אסור לזבוח להם (שם נרדף לשדים)
- ת. על יום הכיפורים נאמר "לפני ד' ___"

חידון א' ת' קדושים - הפוך

הגשמה לכל שאה אגיימג באור המופיעה בראש השורה.

- א. מה תעשה הארץ אם יטמאו אותה בחטאים?
- ב. סוג של כישוף
- ג. "ונסלח לו" - מיד כ ___ (רש"י)
- ד. "לא ___ על דם רעך"
- ה. ממתנות העניים בשדה (2)
- ו. "איש אמו ואביו ___ ואת שבתתי ___"
- ז. כלאי בגדים קרויים -
- ח. מצות עשה בפרשה - " ___ "
- ט. ממתנות העניים בכרם
- י. מכשף שעונשו מות בסקילה
- ך. חברך
- ל. אסור להעדיפו במשפט (2)
- ם. אסור לזרוע כך את השדה, ואף ללבוד בגד שכזה
- ן. "לא ___ פעולת שכיר"
- ס. כיבוד אב ואם: "מלביש ומנעיל _ ומוציא" (רש"י)
- ע. אסור לנו לתת בנו כתובת כזו
- ף. "תאכלו את פריו ___ לכם תבואתו"
- ץ. ___ מאכל חדש חייב בערלה
- ק. "מאזני _ אבני _ איפת _ והין _ יהיה לכם"
- ר. שמגיע ליום השלישי צריך לשורפו
- ש. "לא תקלל ___"
- ת. " ___ לרעך כמוך"

ליולן טאנקלוס - עברית

כל פרשה אביא 382 מילה מתיאום אונקלוס שנקנסה להצטיג על זמניו.

"והניחם שם" (טז' כג) = "ויצניענו". הפועל העברי 'להצניע' המתארת החבאה והסתרה של דבר.

מן המדרש

אמר ר' אבהו: שאכלו תלמידיך את רבי אליעזר הגדול: "אי זהו כיבוד אב ואם?" אמר להם: "צאו וראו מה עשה דמה בן נתינה באשקלון, שהיתה אימו חסרת דעת והייתה מסטרתו (סוטרת לו) בין חביריו ולא היה אומר לה אלא: 'דייך אימיל'." אמרו רבותינו: פעם אחת באו חכמים אצלו לקנות ממנו אבן אחת טובה שנאבדה מכלי הכהן הגדול (החושן), והיה גר באשקלון, ופסקו עמו מחירו באלף זהובים. נכנס, ומצא רגלו של אביו פשוטה על התיבה שהייתה האבן טובה בתוכה והיה אביו ישן ולא בקש לצערו ויצא לחוץ ריקם. כיון שלא הוציאה להם חשבו חכמים שמבקש מהם יותר כסף, והעלו את דמיה לעשרת אלפים זהובים, אך לא שמע אליהם. כשניעור אביו משנתו, נכנס והוציאה להם. ביקשו לשלם לו עשרת אלפים זהובים, אך אמר להם: 'חס לי! איני נהנה משכר כיבוד אבותי! אלא בדמיה הראשונים שפסקתי עמכם, אלף זהובים, כך אני נוטל מכם!'. ומה שכר נתן לו הקב"ה? אמרו רבותינו שבאותה שנה ילדה פרתו אדומה ומכרה ביותר מעשרת אלפים זהובים - ראה כמה גדול כיבוד אב ואם. (ע"פ מדרש רבה)

מילה בפרשה

הלכה איתו בצוותא,
הכלה של הסבתא,
לקנות מהאומה שלו,
עוף גדול לרוץ חולו.
האונג המזקש היו מילה בג' אגיות המופיעה בפרשה,
אשר כל שורה בגייה רומג
להקשר שונה שלה.
(יגכן כגיב אסר וליאופי אגיות בגלי
הגיה דומה)

הגשמה אגפריסס אייה זגליין הגא

טמונה בפרשה

אתרו נחת - קצוץ קצוץ

ושפני טמוני חול

אלו דברים מותרים ביום מיפור ואסורים בשאר השנה בדרך כלל? (כמה תשובות)

"הוכח תוכיח את עמיתך"

מביאה הגמרא (ברכות יט.): תנא דבי רבי ישמעאל: אם ראית תלמיד חכם שעבר עבירה בלילה אל תהרהר אחריו ביום, שמא עשה תשובה. שמא עשה תשובה סלקא דעתך? אלא ודאי עשה תשובה. פעם אחת נענה ואמר על כך רבי אייזיל חריף בדרך צחות: כשתלמיד חכם עובר עבירה, אנו אומרים עליו שוודאי עשה תשובה, משום שמן הסתם הוא מיד התיישב כדי לכתוב: "שאלה ותשובה" שבה הוא מוכיח שעל פי הדין, העבירה שעשה אינה עבירה כלל. (תורת המוסר)

שעשועי דאורייתא

"מפני שיבה תקום"

היכן עוד בתנ"ך כתוב 'שיבה'? (3 בתורה)

מצאו נא בפרשה:

- את שמותיהן של 4 ממסכתות הש"ס. (כתיב)
- חמש מילים רצופות ששלוש מתוכן בעלות שורש זהה.
- שלוש שמות של פרשות אחרות בתורה.
- 3 מצוות דומות באותו הפסוק.
- מילה עם התנועה 'סגול' 4 פעמים ברציפות.
- עבודה זרה הנזכרת 4 פסוקים רצופים.

"זיכרון" סימן

איטריאק ורמיזים לצורך מספר פסוקי הפרשה

פרשות אחרי מות וקדושים עוסקות בעיקר בענייני יוה"כ וקדושת ישראל. בפרשת אחרי מות ישנם 80 פסוקים, בפרשת קדושים 64 פסוקים, וביחד: 144 ואפשר לזכור זאת ע"י זכירת המילים: "אדם לא יהיה באהל" = בגימטריא = 144

תשובות

ושפני טמוני חול - תשובה לשבוע שעבר: הורדוס גידל ציפורים שקראו כירי כירי ו'דיברו'. **לסדר את הפרשה** - "שלוש שנים יהיה לכם ערלים" - **חידון א' ת'** - אהרן, בן בקר, גורלות, דקה מן הדקה, הזה, וכפר ובעד, זריקת הדם, חטאת, טומאתם, ימין, כרת, לד' לעזאזל, מחתה, נבלה, סמיכה, עתי, פרוכת, צום, קרנות המזבח, רחץ במים, שעירים, תטהרו. **חידון א' ת' הפוך** - תקיא, אוב, שוגג, תעמוד, פאה שכחה, תיראו תשמורו, שעטנו, הוכח תוכיח, פרט, ידעוני, רעך, דל גדול, כלאים, תלין, מכניס, קעקע, להוסיף, עץ, צדק, נותר, חרש, ואהבת. **שעשועי דאורייתא** - בפרשת לך לך: "תקבר בשיבה טובה", בפרשת חיי שרה: "וימת אברהם בשיבה טובה", בפרשת האזינו: "יונק עם איש שיבה". בשופטים: "וימת גדעון בן יואש בשיבה טובה", בישעיה: "ועד זקנה אני הוא ועד שיבה אני אסבל", בהושע: "גם שיבה זרקה בו", בתהילים: "וגם עד זקנה ושיבה", ו- "עוד ינובון בשיבה", במשלי: "עטרת תפארת שיבה" ו- "והדר זקנים שיבה", באיוב: "יחשב תהום לשיבה" ובדברי הימים: "וימת בשיבה טובה שבע ימים עשר וכבוד וימלך שלמה בנו תחתיו". 1. שבת, זבחים, כלאים, נדה. 2. "גרלות גורל אחד לד' וגורל". 3. ויצא, במדבר, חקת (תשא). 4. "בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תזרע כלאים ובגד כלאים שעטנו לא יעלה עליך". 5. "נחרפת". 6. "מולך". **מילה בפרשה תז"מ** - תור. "לטיוול ארוך הוא נסע" - טיוול=תור, "לראות שם ציפור שטסה" - הציפור 'תור', "שור בדרך גרם להמתנה" - שור=תור ושורת המתנה אף היא תור, "ועמד שם לתקופה נאמנה" - עידן, דור, תקופה=תור. **טמונות בפרשה** - 1. "וכל אדם לא יהיה באהל" (טז, יז). 2. "מפני שיבה תקום" (יט, לב). 3. "לא תעוננו" (יט, כו). 4. "ציצ חיה או עוף" (יז, יג). 5. "ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניהם" (כד, ד). 6. "ואהבת לרעך כמוך" זה כלל גדול בתורה (יט, יח). 7. "לא תגנובו" (יט, יא). 8. כוכב צדק - "בצדק תשפוט עמיתך" (יט, טו) "מאזני צדק אבני צדק איתת צדק והין צדק" (יט, לו) = T+E. 9. "ביד איש עתי" (טז, כא). 10. "לא תאכל דם" (יז, יב). 11. "ולפני עורך לא תתן מכשול" (יט, יד). 12. "ענן הקטרת" (טז, יג) "כי בענן" (טז, ב). 13. "קטרת סמים זקה" (טז, יב). 14. "ואהבת לרעך כמוך" (יט, יח). 15. 'טרטיאות ואצטדיאות' (רש"י יח, ג). 16. ? - תמונה ללא פתרון, תחשבו! 17. "לא תעמוד על דם רעך" (יט, יז). 18. "ונשא השעיר" (טז, כב). **טמונות בהפטר** - 1. "ובנו ערים" (ט, יד). 2. "ודרך ענבים" (ט, יג). 3. "בחרב ימותו" (ט, י). 4. "כאשר ינוע בכברה" (ט, ט). **שאלה לשלח השבת צו** - שאלנו: מדוע בחרה התורה לכתוב 'אבנט' בלשון יחיד בשונה משאר בגדי הכהונה המוזכרים בפסוק, הכתונות והמגבעות? כמה מעיקרי התשובות שהתקבלו במערכת: 1. מובא ברמב"ם שהאבנט היה מידה אחת לכל הכהנים אורך ל"ב ורוחב כ"ג אצבעות בניגוד לשאר הבגדים שהיו כל אחד לפי מידתו של הכהן הלושב. (משך חכמה). 2. מכל שאר הבגדים היו צריכים להכין להם לפחות שניים מלבד האבנט שדי היה באחד. 3. למ"ד שהיו לכולם אבנטים שעטנו - בא ללמדנו שאבנט אחד זהה לכולם. ולמ"ד שרק לכה"ג אבנט שעטנו ואילו להדיוט אבנט עשוי בוץ - בא ללמדנו שלכל אחד אבנט המתאים לו. (חיי דוד) 4. כל קדושת בניו של אהרון הוא מפני אבנטו של אהרן. (טעם הצבי)

יתן להשיג את העלון

במייל: ע"י שליחת מייל בקשה אל: temunabaparashah@gmail.com - מלמדים, תלמודי תורה ובתי ספר - נא ציינו זאת.

באתר: 'לדעת', בכתובת: <http://ladaat.info/gilyonot.aspx> או באתר: 'אידישער ווינקל' (באידיש):

<https://yiddishevinkel.com/gilyones> או באתר 'דרשו'.

בשכונת בית ישראל בירושלים: בחנות 'פיצוחי בית ישראל' רחוב בית ישראל 1.

© כל הזכויות שמורות לאהרן בייין.

יתן לשלוח תגובות רעיונות והערות למערכת:

קויפמן 17 ירושלים - temunabaparashah@gmail.com

העלון מגיע מדי שבוע לעשרות אלפי משפחות וילדים, המשתמשים בו ללימוד משותף סביב שולחן השבת. מעוניינים להקדיש את העלון לכל מטרה? צרו קשר עם המערכת, או טלפנו: 052-766-5775

טמונות בפרשה

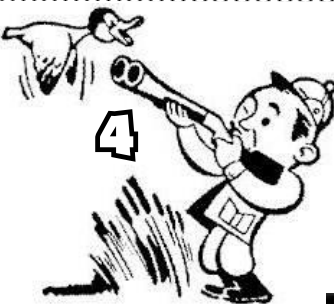
אתרי לות - קזוקים

זהו גידון השפז השיוי התמונות הרומוצט על פסוקים ומוסיגים ההפרשה והפירוש רש"י. (גוכו אהצוא גשובוג בדף ההצורה) אדגיש, כי אין הכוונה אהמיש את הפסוקים כלל, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (הומולף לזיין צאת ארבים)

אמה אקבל רליונות, גיצוקים והערות: temunabaparashah@gmail.com כחוי"כ אהצטרפות רשימת התפוצה אהקדשות ניגן אשולו בקשה אמילו הניו

לוחץ בין זחוקות שמוות

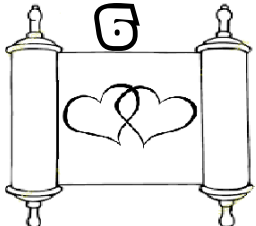
5

4

3

2

1

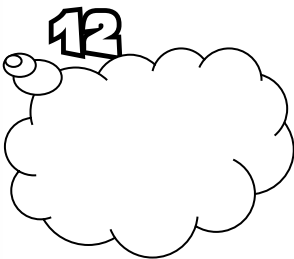
6

7

8

14

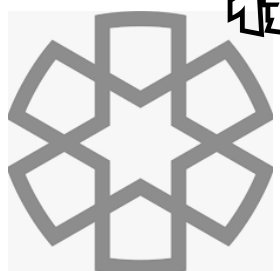
13

12

11

10

18

17

? 16

15

טמונות בהפטרה

הפטרת אתרי לות

הלוא כבני כושיים (עמוס ט' ד' - טו')

4

3

2

1

טמונות בפרשה

אתרי לות - קדושים

מקרא ומת קושי: תשנ"ד קשה

זהו אידון משעשע המיועד להמונות הרוחניות על פסוקים ומושגים מהפרשה ומפירושים רש"י. (תוכלו להנאות משבוע בדף המזכיר) אדגיש, כי אין הכוונה להמשיך את הפסוקים בלא, אלא רק בדרך רחב וכפל לשון. (המחיל לזיין זאת ארבים) אשמח לקבל רעיונות, איזורים והערות: temunabaparashah@gmail.com כמובן להזכיר את הפסוק וההקשר נא (אם יש בקשה אמיל הנ"ל)

לאתר בין זמנות שמונת

טמונות בהפטרה

הפטרת אתרי לות

הלוא כבני כושיים (עמוס ט' ד' - טו')